

tir-hi des del temps dels moros: car l'àrab, mancat del so de č mossàrab, sovint el canvià en ġ.

La careneta que separa aquest lloc dels Binitaref no és de les més altes d'aquesta rodalia. No està doncs mancat de base geogràfica suggerir que hagués començat per dir-se *Serritxola*, equivalent mossàrab de *Serreta*, diminutiu de *serra*, amb el sufix complex -ICI-OLA, si bé volíem més base documental que no tenim, per afirmar que la síl·laba *sa* pertanyia originàriament al nom, i no és article; com en tot cas és versemblant.

En efecte, és probable que sigui el *Rahal axerrutxulla* del *Llibre del Repartiment* (f. 7v, Busquets 723), grafia comuna als tres còdexs²⁵ (només el còdex català llegeix *axemicxulla*, evident errada de còpia per *axerricxulla*). Brillant confirmació de la teoria exposada, SERRICOLA. Hi ha encara altres variants com, per exemple, *Surroxola* en un contracte de venda de mitjan segle XIII.²⁶ Com que el topònim immediatament precedent, en el *Repartiment*, és *Alqueria xerra* (*Exerra*, Bofarull 91), resulta encara més clar que es distingí toponímicament una serra, d'un altre lloc adjacent, designat per una serra més petita.

Cf. *Serrissola*, nom d'una serra considerable, però enmig d'altres més grans, en els Ports de Beselit.

SAURA, Font (Escorca, Mall. 5, e-1)

Ocorren cinc possibilitats:

1) A la zona Nord de les comarques gironeses diuen *aure* en lloc d'*arbre*; si això fos antic, podria ésser 'la font de l'arbre'?

2) ¿Que sigui un adjectiu que en germànic —avui encara anglès i alemany— significa *amarg* (anglès *sour*; alemany *sauer*)?, idea objectable fonèticament perquè en qualsevol llengua germànica antiga aquest adjectiu té la forma *sūr*.

3) Que tenguí relació amb el llinatge *Saura*: per exemple, venint de l'adjectiu llatí vulgar SAURUS, que sembla haver estat un nom de color (oc. ant. *saur*, REW 7626, DECH III, 498, n. 2).

4) Relacionar amb l'àr. *zuhari* 'saurí, cercador d'aigües subterrànies' (DECat VII, 720), suposant que la metàtesi *zahuri*, que està a la base del mot català, *saurí*, del val. *sauari* i del cast. *zaborí*, i que degué ser ja hispa-

25. Còdex llatí de l'Arxiu General Històric de Mallorca; còdex llatí de l'Arxiu Capitular de la Seu de Mallorca; còdex llatí de l'Arxiu General de la Corona d'Aragó, segons la transcripció de Bofarull.

26. Gaspar MUNAR OLIVER, *Història de Lloret de Vista Alegre i del seu convent* (Palma de Mallorca, Gràfiques Miramar, 1975), p. 22.